

Arrest

nr. 116 672 van 9 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 5 april 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 maart 2013 dient verzoekster in België een asielaanvraag in.

Op 18 maart 2013 werd een verzoek tot overname gericht aan de Poolse autoriteiten die hiermee instemden op 20 maart 2013.

Op 5 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*), aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift vraagt haar “*de rechtsbijstand toe te kennen*” wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van beide partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos. Dienvolgens kan ook niet worden ingegaan op het door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen geformuleerde verzoek om “*de kosten ten laste van de verzoekende partij*” te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve wijst de Raad erop dat het niet ter discussie staat dat de Poolse autoriteiten op 20 maart 2013 aangaven verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoekster en het terugnameverzoek van verweerder inwilligden.

In casu dient derhalve rekening gehouden te worden met de bepalingen van de artikel 20.1.d van de verordening 343/2003/EG, dat luidt als volgt:

“Een lidstaat die instemt met een terugnameverzoek, is verplicht de asielzoeker weer tot zijn grondgebied toe te laten. De overdracht gebeurt overeenkomstig de nationale wetgeving van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden na de aanvaarding van het verzoek om overname door een andere lidstaat of de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft.”

Artikel 20.2 van de verordening 343/2003/EG bepaalt verder:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt.”

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat verzoekster een beroep met een schorsende werking instelde, dat zij gedetineerd werd of dat zij onderdook. Verweerder voert dit ook niet aan.

Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat thans door het verstrijken van de termijn van zes maanden sedert 20 maart 2013 de rechtstoestand van verzoekster gewijzigd is, aangezien de Poolse autoriteiten niet langer verantwoordelijk zijn voor de behandeling van haar asielaanvraag, doch deze verantwoordelijkheid is overgegaan op de Belgische autoriteiten en verzoekster gedurende de behandeling van haar asielaanvraag in België kan verblijven.

Er blijkt derhalve niet dat verzoekster nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing die niet langer uitvoerbaar is. Verzoekster weerlegt deze vaststelling niet en maakt niet aannemelijk dat zij nog een belang heeft bij de vernietiging van deze beslissing.

Verzoekende partij verklaart ter terechtzitting te volharden in het verzoekschrift. De verwerende partij verklaart zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Verzoekende partij toont met het louter volharden in het verzoekschrift geenszins haar actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing aan.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF